

Sygn. akt II Ka 11/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Łomży w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Małachowska

Protokolant: Artur Matejkowski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Łomży - L. Z.

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2014 r.

sprawy W. S.

oskarżonego o czyn z art. 178a§2kk.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zambrowie VII Zamiejscowy Wydział Karny w W. Mazowieckiem

z dnia 28 listopada 2013 r. sygn. akt VII K 498/13

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w pkt II okres próby skraca do 1(jednego) roku.

II. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

III. Zwalnia W. S. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

W. S. został oskarżony o to, że w dniu 06 sierpnia 2013 roku, na ul. (...) w C., woj. (...) na drodze publicznej w ruchu lądowym prowadził rower będąc w stanie nietrzeźwości /I 1,26 mg/l, II 1,35mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu/ tj. o czyn z art.178a § 2 kk.

Sąd Rejonowy w Zambrowie, VII Zamiejscowy Wydział karny w W. Mazowieckiem wyrokiem z dnia 28 listopada 2013 roku uznał oskarżonego W. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stwierdzając, iż stanowi on wykroczenie z art. 87§1a kw i za to na mocy art. 87§1a kw w zw. z art. 4§1kk w zw. z art. 19 kw skazał go i wymierzył mu karę 20 dni aresztu.

Na mocy art. 42 § 1i2 kw wykonanie orzeczonej w pkt I sentencji kary aresztu warunkowo zawiesił oskarżonemu W. S. na okres 2 lat próby.

Na mocy art. 87§4kw, art. 29§1i2 kw orzekł wobec oskarżonego W. S. środek karny zakazu prowadzenia w ruchu lądowym rowerów przez okres 2 lat.

Zwolnił oskarżonego W. S. od ponoszenia kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wywiódł prokurator.

Na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k., art. 444 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej kary na korzyść oskarżonego W. S..

Na podstawie art. 427§2kpk oraz art. 438pkt1kpk wyrokowi temu zarzucił:

- obrazę przepisów prawa materialnego, tj art. 42§2kk poprzez warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary 20 dni aresztu na okres próby wynoszący 2 lata, podczas gdy w/w przepis stanowi, iż okres próby nie może przekroczyć roku.

Stawiając powyższy zarzut prokurator na podstawie art. 427§1kpk i art.437 § 1i2kpk wniósł o zmianę pkt II zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary 20 dni aresztu na okres próby wynoszący rok.

Oskarżony W. S. nie stawiał się na rozprawę apelacyjną i nie zajął stanowiska.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja Prokuratora domagająca się wnioskowanej zmiany zaskarżonego wyroku zasługiwała na uwzględnienie i w tym zakresie odniosła oczekiwany rezultat.

W pierwszej kolejności wskazać należy - czego nie kwestionował też skarżący, iż w pełni na aprobatę zasługują ustalenia faktyczne jak i ocena prawna zachowania oskarżonego W. S. zaprezentowane zaskarżonym wyrokiem, które są poprawne i oparte na nie budzącej wątpliwości, tak z logicznego, jak i życiowego punktu widzenia, ocenie prawidłowo zgromadzonego materiału dowodowego. Zważywszy, że czyn zarzucony oskarżonemu W. S. został zakwalifikowany z art. 87§1a kw to w sytuacji orzeczenia kary aresztu, okres próby na który można warunkowo zawiesić tę karę stosownie do treści art. 42§2 kw nie może być krótszy niż 6 miesięcy i nie może przekroczyć 1 roku. Tym samym zawieszenie orzeczonej wobec oskarżonego W. S. kary 20 dni aresztu na okres 2 lat próby było błędne, do czego de facto przyznał się sam Sąd merytorycznie rozpoznający sprawę, dając temu wyraz w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy dokonał wnioskowanej przez oskarżyciela publicznego korekty kontestowanego wyroku w pkt II w ten sposób, że ustalony w nim okres próby, na który zawieszono orzeczoną karę aresztu skrócił do 1 roku.

Jednocześnie nie dopatrując się przesłanek do ewentualnego wzruszenia zaskarżonego wyroku z innych przyczyn w pozostałym zakresie utrzymano zaskarżony wyrok w mocy.

Kierując się powyższymi względami na podstawie art. 437§1i2kpk orzeczono jak w ferowanym wyroku.

O kosztach Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalniając W. S. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze uznając, że względy słuszności przemawiały za tym, by poniósł je Skarb Państwa, a nie oskarżony, który w żaden sposób nie przyczynił się do błędu sądu orzekającego.